

UZASADNIENIE

wyroku zaocznego z dnia 24 sierpnia 2018 r.

Powód Kancelaria (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego L. F. kwoty 1 614,76 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 22 maja 2016 r. do dnia zapłaty, a także kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie pozwu, powód wskazał, że pozwany w dniu 27 maja 2015 r. zawarła z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę pożyczki na kwotę 3 000 zł. za pośrednictwem platformy internetowej (...)pl. (...) z zawarciem pierwszej umowy pożyczki, Strony zawarły umowę ramową pożyczki, która określała zasady i warunki zawierania dalszych umów. Dodatkowo przed wypłatą środków pieniężnych pozwany dokonał weryfikacji swoich danych osobowych, akceptacji warunków umowy oraz akceptacji warunków spłaty zobowiązania wynikającego z umowy. Pozwany zobowiązał się do zapłaty łącznej kwoty 4 714,28 zł., na którą składają się: kwota 3 000 zł. tytułem niespłaconego kapitału, kwota 1 484,28 zł. tytułem prowizji za udzielenie pożyczki, oraz kwota 240 zł. tytułem opłaty dodatkowej za monity telefoniczne. Pozwany dokonał jednak jedynie wpłat w łącznej kwocie 3 109,52 zł. Powód wskazał, że pozwany pomimo wezwania do zapłaty skierowanego do niego pismem z dnia 24 października 2016 r. nie wywiązał się z zobowiązań wynikających z umowy pożyczki (pozew - k. 1- 3).

Pozwany nie wniósł odpowiedzi na pozew. wprawdzie wniósł pismo zatytułowane odpowiedź na pozew, ale nie zawiera ono merytorycznego stanowiska wobec żądań pozwu, a jedynie informację, że pozwany nie może zająć stanowiska, ponieważ nie otrzymał kompletu dowodów przedstawionych przez powoda. Natomiast po doręczeniu brakujących dowodów pozwany nie wniósł już dalszych pism zawierających jego merytoryczne stanowisko przeciwko żądaniu pozwu. (pismo pozwanego k. 24).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 maja 2015 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wykonała na rachunek bankowy pozwanego L. F. przelew kwoty 3 000 zł. tytułem „Pożyczka Z. nr lb901j nr przelewu (...)” (potwierdzenie przelewu - k. 15).

W dniu 1 czerwca 2015 r. między (...) sp. z o.o. a L. F. została zawarta umowa ramowa pożyczki o nr (...) przedmiotem której było określenie zasad udzielania L. F. pożyczek gotówkowych w kwocie od 500 zł do 10 000 zł. Według § 3 pkt 3.3 i 3.4 umowy jednym z warunków akceptacji konkretnej umowy pożyczki jest uiszczenie opłaty rejestracyjnej w kwocie 0,01 zł lub 0,50 zł (dowód: umowa ramowa pożyczki k. 13- 14).

W dniu 24 października 2016 r. pomiędzy (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. a Kancelarią (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w K. została zawarta umowa przelewu wierzytelności, na mocy której cedent (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przeniósł na cesjonariusza Kancelarię (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w K. wierzytelności w stosunku do podmiotów wymienionych w wykazie wierzytelności - Załączniku nr 1 dołączonym do umowy. W załączniku tym wskazano między innymi, że przedmiotem umowy cesji jest objęta wierzytelność przysługująca wobec L. F. w kwocie 1 614,76 zł (umowa przelewu wierzytelności wraz z wyciągiem z załącznika - k. 8- 10).

Pismem z dnia 2 listopada 2016 r. Kancelaria (...) Spółka akcyjna z siedzibą w K. poinformowała L. F. o cesji wierzytelności oraz wezwała go do zapłaty kwoty 1 672,85 zł. w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania (zawiadomienie oraz wezwanie do zapłaty k. 11i 11v).

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, których autentyczność i zgodność z rzeczywistym stanem rzeczy nie budziła wątpliwości oraz twierdzeń stron przyznanych wprost i niezaprzeczonych przez stronę przeciwną, na podstawie art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c.

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie należy zauważyć, że zgodnie z dyspozycją art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (art. 339 § 2 k.p.c.). W razie zaistnienia przesłanek formalnych do wydania wyroku zaocznego, o których mowa wyżej, Sąd zgodnie z art. 339 § 2 k.p.c. przyjmuje za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Ponadto niezależnie od wynikającego z art. 339 § 2 k.p.c. domniemania prawdziwości twierdzeń powoda z rzeczywistym stanem rzeczy, sąd ma każdorazowo obowiązek krytycznego ustosunkowania się do twierdzeń powoda z punktu widzenia ich (nie)zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. W przypadku wątpliwości w tym przedmiocie, sąd ma obowiązek przeprowadzić postępowanie dowodowe w celu wyjaśnienia powstałych wątpliwości (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 października 1998r. wydany w sprawie o sygn. akt I CKU 85/98 – LEX nr 1216211; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1997 roku wydany w sprawie o sygn. akt I CKU 115/97 – LEX nr 1227454). Co więcej, nie ulega wątpliwości, że brak działania ze strony pozwanego nie jest wystarczający do wydania wyroku zaocznego w sytuacji, gdy dowody i twierdzenia powoda są niekompletne oraz pozostawiają wątpliwości co do okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sporu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 września 1993 roku wydany w sprawie o sygn. akt II CRN 80/93 – LEX nr 156460). Ocena zgodności z prawdą twierdzeń powoda następuje na podstawie materiału procesowego znajdującego się w aktach sprawy.

Zgodnie z treścią powództwa skierowanego przeciwko L. F., podstawę faktyczną żądania pozwu stanowiła umowa przelewu wierzytelności przysługujących Kancelarii (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w K. względem pozwanej z tytułu łączącej strony umowy pożyczki zawartej z (...) Spółką z o.o. z siedzibą w W. w dniu 24 października 2016 r. Podstawą prawną tak sformułowanego żądania jest art. 509 § 1 k.c., który stanowi, że wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew) chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W myśl § 2 powołanego uregulowania wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Przedstawiony przez powoda materiał dowodowy budzi poważne wątpliwości w zakresie legitymacji czynnej. Nie pozwala on jednoznacznie stwierdzić, czy przedmiotem przelewu była wierzytelność dochodzona w niniejszej sprawie. Przedstawiony przez powoda wyciąg z załącznika nr 1 do umowy przelewu wierzytelności z 24. października 2016 r. nie usuwa tych wątpliwości. Należy zauważyć, że stanowi on niepodpisany przez nikogo wydruk komputerowy, któremu nie można przypisać atrybutów dokumentu w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego. Tego rodzaju wydruk może zostać sporządzony dowolnie na użytek każdego postępowania. W ocenie Sądu nie można na takim materiale opierać przekonania Sądu o okolicznościach faktycznych sprawy, a tym bardziej o legitymacji materialnej i procesowej cesjonariusza, także w sytuacji istnienia przesłanek wydania wyroku zaocznego w myśl art. 339 § 1 k.p.c.

Wobec powyższego powództwo należało oddalić.

S. P. 1 S.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku doręczyć pełnomocnikowi powoda.